Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XVIII.

Wydana i rozesłana: dnia 22. Marca 1852.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 22. März 1852.

Część XVIII.

Wydana i rozesłana dnia 22. Marca 1852.

60.

Rozrządzenie ministerstwa handlu z dnia 25. Lutego 1852,

którem się ogłaszają zniżone opłaty cła na rz. Elbie, umówione przez trzecią komisyę rewizyjną żeglugi na rz. Elbie w Magdeburgu zebraną.

Na mocy uchwały, zapadłej przy trzeciej komisyi rewizyjnej żeglugi na rz. Elbie ze strony pełnomocników państw nad Elbą położonych, i do żeglugi na rz. Elbie uprawnionych, a oraz ze strony rządów interesowanych pod d. 2. Grudnia 1851 zatwierdzonej, mają z d. 1. Stycznia 1852, na drodze administracyjnej aż do dalszego rozporządzenia i z zastrzeżeniem odwołania czyli cofnienia wejść w życie następujące zniżenia cła na rz. Elbie, które zarazem, co się tycze zniżeń cła na Elbie już w r. 1848. pozakomisyonalnie zaprowadzonych, nadal w swej mocy się utrzymują, a to:

w połowie ustanowy normalnej:

Bawełna, towary żelazne i części maszyn w żegludze pod wodę, skóry i skórki, towary drewniane gatunku przedniego i bawidełka drewniane, chroman potażu, krap, korzonki marzanny i *garancine*, papier w żegludze pod wodę, porcelana w żegludze pod wodę, ryż, olej rzepakowy, lniany i makowy, szelak, szmalta i zafr, suszone frukta południowe, terpentyna i olejek terpentynowy, *terra catechu* i *japonica*, wajsztyn i *cremor tartari*;

w jednej czwartej części ustanowy normalnej:

Arszenik, oliwa, pierze pościelne, chleb, masło w naczyniach drewnianych, *dividivi*, czernidło drukarskie, towary żelazne i części maszyn w żegludze z wodą, drzewo farbierskie i kwercytron, kamień pierzasty, mięso peklowane i wędzone, fiszbin w stanie surowym, olej konopny, żywice i gummy wszelkiego rodzaju, szyszki folarskie, mąka kartoflana, miedź i mosiądz, materye lniane, czyste i mieszane, włącznie płótna pacznego i worowego w żegludze z wodą, drzewa mahoniowe i inne zagraniczne, tudzież korkodąb (drzewo korkowe) i laski surowe, olej palmowy i kokosowy, papier w żegludze pod wodę, porcelana w żegludze pod wodę, *radix alcannæ*, kwas saletrosolny i solny, kwas siarkowy (olejek witryolowy), źwierciadła w ramach, krochmal, sumak;

w jednej piątej ustanowy normalnej:

Octan ołowiu, kościowęgiel(sadze z kości i farba z nich), makuchy, potaź, siarka, soda, tran;

w jednej dziesiątej ustanowy normalnej:

Caput mortuum, farby ziemne i glina farbierska, grafit, śledzie, syrop burakowy, saletra południowo-zamorska;

w jednej dwudziestej ustanowy normalnej:

Asfalt.

XVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 22. März 1852.

60.

Erlass des Handelsministeriums vom 25. Februar 1852,

womit die bei der dritten Elbeschiffahrts-Revisions-Commission in Magdeburg verabredeten Ermässigungen des Elbezolles kundgemacht werden.

Nach einem bei der dritten Elbeschiffahrts-Revisions-Commission durch die Bevollmächtigten der elbezollberechtigten Uferstaaten mit Zustimmung der betheiligten Regierungen unterm 2. December 1851 gefassten Beschlusse haben mit 1. Jänner 1852 nachstehende Ermässigungen des Elbezolles im Verwaltungswege bis auf Weiteres und mit dem Vorbehalte des Widerrufes einzutreten, und bezüglich der bereits im Jahre 1848 ausser-commissionell erfolgten Elbezoll-Herabsetzungen fortzubestehen:

auf die Hälfte des Normalsatzes:

Baumwolle, Eisenwaaren und Maschinentheile in der Auffahrt, Häute und Felle, feine Holzwaaren und hölzerne Spielwaaren, chromsaures Kali, Krapp, Krappwurzeln und Garancine, Papier in der Auffahrt, Porzellan in der Auffahrt, Reis, Rüb-, Lein- und Mohnöl, Schellack, Schmalte und Zaffern, trockene Südfrüchte, Terpentin und Terpentinöl, Terra cattechu *und* japonica, *Weinstein und* Cremor tartari;

auf ein Viertel des Normalsatzes:

Arsenik, Baumöl, Bettfedern, Brot, Butter in Holzgebinden, Dividivi, Druckerschwärze, Eisenwaaren und Maschinentheile in der Niederfahrt, Farbeholz und Quercitron, Federweiss, gepöckeltes und geräuchertes Fleisch, rohes Fischbein, Hanföl, Harze und Gummen aller Art, Karden, Kartoffelmehl, Kupfer und Messing, Leinen, reine und gemischte, einschliesslich Pack- und Sackleinen in der Niederfahrt, Mahagony- und andere fremde Nutzhölzer, auch Korkholz und rohe Stöcke, Palm- und Cocusöl, Papier in der Niederfahrt, Porzellan in der Niederfahrt, Radix alcannae, *Salpeter- und Salzsäure, Schwefelsäure (Vitriolöl), Spiegel in Rahmen, Stärke, Sumach;*

auf ein Fünftel des Normalsatzes:

Bleizucker, Knochenkohle (Beinschwarz), Oelkuchen, Pottasche, Schwefel, Soda, Thran;

auf ein Zehntel des Normalsatzes:

Caput mortuum, *Erdfarben und Farben-Erde, Graphit, Häringe, Runkelrüben-Syrup, Südsee-Salpeter;*

auf ein Zwanzigstel des Normalsatzes:

Asphalt. —

Powyższe zniżenia cła na Elbie, zastosowane być mają w czeskich urzędach cłowych co do żeglugi na Elbie, zupełnie na podstawie następnego alfabetycznego spisu towarów, który rzeczona komisya rewizyjna z wszelką ile możności oględnością na interesa obrotu na Elbie, dla jednostajnego postępowania ułożyła, i do wszechstronnego przyjęcia zaleciła, zaczem więc spodziewać się daje, iż takowy i w innych państwach nad Elbą położonych, w dotyczących czynnościach celno-urzędowych, za prawidło służyć będzie.

Spis alfabetyczny

zniżonych opłat celnych z d. 1. Stycznia 1852, aż do dalszego rozporządzenia albo nadal jeszcze pozostających albo nowo zarządzonych.

Nazwa towarów	opłaca ustanowy normalnej
Akajowe czyli mahoniowe drzewo	1/4
Alkanna	1/4
Amidon (krochmal, mączka)	1/4
Angorajskie skórki	1/2
Arcot (mosiądz stopiony)	1/4
Arszenik wszelkiego rodzaju	1/4
Asbest (kamień pierzasty)	1/4
*) Asfalt (smołowiec, czyli smoła ziemna lub żydowska)	1/20
Bambusowe trzciny (surowe)	1/4
Baryila (surowa soda)	1/6
Bawełna surowa, jako też gręplowana	1/2
Benzoesowa żywica	1/4
Biscuit czyli porcelana bez polewy, ob. porcelana	1/2
Borsukowe skórki	1/2
*) Braunsztyn czyli manganezya (jak grafit)	1/10
Broń wszelkiego gatunku, jak żelazne towary.	
Bukszpan	1/4
Cacka czyli bawidełka	1/2
*) *Caput mortuum*	1/10
Cedrowe drzewo (ob. drzewa pozaeuropejskie)	1/4
Chili-saletra (saletran sody)	1/10
Chinchille, skórki	1/2
Chleb	1/4
Chromau potażu	1/2
Chróścina farbierska, żółtodrzewko, ob. farbierskie drzewa.	
Cielęce skórki	1/2
Cremor Tartari czyli winian potażu	1/3
Cytrynowe skórki	1/2
Czerwone drzewo, ob. farbierskie drzewa.	
Daktyle	1/2
Drukarskie szernidło	1/4
Drzewa, pozaeuropejskie wszelkiego rodzaju, na wyroby tokarskie, stolarskie itd. w blokach i tarcicach, tudzież w rzniętych forniracn	1/4
Drzewiane towary, gatunku przedniego; tudzież tak zwany towar norymbergski	1/2
Dividivi czyli galasówki z akacyi amerykańskiej	1/4
Farbierskie drzewa wszelkiego rodzaju, w kłodach; tudzież tarte i raszplowane	1/4
*) Farbierskie glinki (ob. ziemne farby)	1/10
Figi	1/2
Fiszbin, surowy	1/4
Forniry (ob. drzewa pozaeuropejskie)	1/4
Galipot	1/4
Garancine (krap preperowany)	1/3
Glinka japańska	1/2
Głowa umarła prochu (caput mortuum)	1/10
*) Grafit	1/10
Gummy wszelkiego gatunku	1/4
Gummożywice	1/4
Gutta percha	1/4
Gwajak lekarski, drzewo	1/4
Gwoździe, kute ob. żelazne towary.	
Heban (drzewo)	1/4
Hondurajskie drzewo, ob. farbierskie drzewa.	
Jagnięce skórki	1/2
Jakarandyjskie drzewo	1/4
Japańska glinka	1/2
Jeleuie skóry	1/2
Kali, chroman potażu	1/2
Kamień pierzasty	1/4

Die Anwendung der vorstehenden Elbezoll-Ermässigungen hat bei den Elbezollämtern in Böhmen genau auf Grundlage des unten folgenden alphabetischen Waarenverzeichnisses zu geschehen, welches von der gedachten Revisions-Commission mit aller hierbei thunlich gewesenen Sorgfalt für die Interessen des Elbeverkehres behufs eines übereinstimmenden Vorganges verfasst, und zur allseitigen Annahme empfohlen worden ist, und wonach vorausgesetzt werden darf, dass dasselbe auch in den übrigen Uferstaaten bei den betreffenden Zollamtshandlungen zur Richtschnur dienen werde.

Alphabetisches Verzeichniss

der vom 1. Jänner 1852 an bis auf Weiteres im Verwaltungswege fortbestehenden oder neu hinzukommenden Elbezoll-Ermässigungen.

Benennung der Waaren	Zahlt vom Normalsatz	Benennung der Waaren	Zahlt vom Normalsatz
Abfälle von Baumwolle	1/2	Cautschouc (Gummi elasticum)	1/4
Acajou-Holz	1/4	Cedernholz (s. Hölzer, aussereuropäische)	1/4
Alkanna	1/4	Chili-Salpeter	1/10
Amidam (Kraftmehl)	1/4	Chinchillafelle	1/2
Angora-Felle	1/2	Chromsaures Kali	1/2
Arcot (geschmolzenes Messing)	1/4	Citronenschalen	1/2
Arsenik aller Art	1/4	Copal (Gummiharz)	1/4
Asbest (Federweiss)	1/4	Cremor Tartari	1/2
*) Asche, Pott-, gewöhnliche, auch Drusen-, Perl-, Stein- und Waidasche; desgl. Bleiasche	1/5	Dachsfelle	1/2
*) Asphalt	1/20	Datteln	1/2
Bälge (wie Häute und Felle)	1/2	Dividivi	1/4
Bärenfälle	1/2	Druckerschwärze	1/4
Bambusstöcke, rohe	1/4	Ebenholz	1/4
Barden, Wallfisch-	1/4	Eisenwaaren in der Auffahrt**)	1/2
Barilla (rohe Soda)	1/5	„ in der Niederfahrt	1/4
Baumöl	1/4	Erde, japanische	1/2
Baumwolle, rohe; desgl. kardätschte	1/2	Erdfarben u. Farbe-Erden, als: gelbe, grüne, rothe, braune Erde; Bergroth; Bolus; Kreide, weisse, schwarze, rothe, roh, gemahlen und geschlemmt; Oker (Berggelb); Rothstein (Röthel); ferner gepochter, gemahlener und zu Farbe bereiteter Schwerspath; ingleichen Talk oder Talkerde; Terra di Siena; Terra Sigillata; Trippel; auch metallische Mineralerden	1/10
Beinschwarz	1/5	Farbehölzer aller Art, in Blöcken; desgl. gemahlen oder geraspelt	1/4
Benzoeharz	1/4	*) Farben-Erden (s. Erdfarben)	1/10
Bettfedern	1/4	Farben- und Tuschkasten	1/2
Biscuit, s. Porzellan.		Federn, Bett-	1/4
Blauholz, s. Farbeholz.		Federweiss	1/4
*) Bleiasche (wie Pottasche)	1/5	Feigen	1/2
Bleizucker	1/5	Felle aller Art zur Lederbereitung	1/2
*) Braunstein (wie Graphit)	1/10	„ „ „ zur Pelzwerkbereitung	1/2
Brot	1/4	Fischbein, rohes	1/4
Bruch-Kupfer und Bruch-Messing	1/4		
Bücher, s. Papier.			
Butter, in Holzgebinden	1/4		
Buchsbaumholz	1/4		
Campecheholz, s. Farbeholz.			
*) Caput mortuum	1/10		
Catechu	1/2		

Nazwa towarów	opłaca ustanowy normalnej
Kampesz, ob. farbierskie drzewa.	
Kartoflana mąka	1/4
Kasztany, wszelkie inne prócz kasztanów gorzkich	1/2
Katechu czyli sok japański	1/2
Kauczuk *(gummi elasticum)*	1/4
Kije ob. laski.	
Kokosowy olej	1/4
Konopny olej	1/4
Kopal (gummo-żywica)	1/4
Korkodąb czyli korkowe drzewo	1/4
Koryntki czyli rozynki drobne	1/2
Kościowęgiel mielony i ziarnkowaty (sadze z kości i farba z nich)	1/2
Kosy i sierpy, ob. żelazne towary.	
Koszownicze towary, gatunku przedniego (jak drewniane towary przedniego gatunku)	1/2
Kozie skórki	1/2
Krap czyli marzanna	1/2
Krochmal (mączka)	1/4
Królicze skórki	1/2
Książki, ob. papier	
Kwercytron *(quercus tinctoria)* farbnik i oraz garbnik	1/4
Lak-dej jak szelak	1/2
Laski, w stanie surowym	1/4
Laurowe czyli bobkowe liście	1/2
Lekarski gwajak *(officinal guajacum)*	1/4
Lisie skórki	1/2
Lniany olej	1/2
Lniane materye, czyste i mieszane, tudzież płótno worowe (worowina) i paczne, w żegludze z wodą	1/4
Łomy miedzi i łomy mosiądzu	1/4
Machiny i ich części.	
w żegludze pod wodę **)	1/2
w żegludze z wodą	1/4
Mahoniowe drzewo, tudzież mahoniowe forniry	1/4
Makowe nasienie w główkach ***)	1/4
Makowy olej	1/2
Makuchy	1/5
Makulatura, ob. papier.	
Marcińskie drzewo	1/4
Marony, kasztany szlachetne duże	1/2
Marzanny korzeń	1/2
Masło w drewnianych naczyniach	1/4
Mastyks czyli żywica lentyszkowa	1/4
Materye lniane na worki, w żegludze pod wodę	1/4
Meble gatunku przedniejszego (lakierowane, polerowane)	1/2
Miedź	1/4
Miedź czysta i ciągła	1/4
Mięso, wędzone i peklowane	1/4
Migdały	1/2
Mosiądz	1/4
Munc- i Yellow-metal (żółtokruszec) jak mosiądz	1/4
Nerce (skórki)	1/2
Niedźwiedzie skóry	1/2
Norymbergskie towary, jak drzewiane towary gatunku przedniego	1/2
Noże ob. żelazne towary.	
Octan ołowiu	1/5
Odpadki bawełniane	1/2
Olej, oliwa	1/4
„ kokosowy	1/4
„ konopny	1/4
„ lniany	1/2
„ makowy	1/2
Olejek terpentynowy	1/2
Oliwa	1/4
*) Ołów skalcynowany (jak potaż).	
Owcze skórki	1/2
Paczne płótno w żegludze z wodą	1/4
Palmowy olej	1/4
Papier wszelkiego rodzaju (włącznie zapisanego i drukowanego) w żegludze pod wodę	1/2
„ „ z wodą	1/4
Pierze, pościelne	1/4
Południowe frukta, suszone	1/2
Południowo-zamorska saletra	1/10
Pomarańcze suszone	1/2
Pomarańczowe skórki	1/2
*) Popiół, potaż zwyczajny; tudzież druzowy, perlasz czyli potaż najczystszy, popiół z węgli kamiennych, szmelcnga; jako też popiół ołowiany (ołów skalcynowany)	1/5
Porcelana w żegludze pod wodę	1/2
„ w żegludze z wodą	1/4
Pościelne pierze	1/4
Potaz	1/5
Radix alcannae	1/4
Renowe skóry	1/2
Rodzynki	1/2
Róg wieloryb i	1/4
Ryż w łupinkach i bez łupinek	1/2
Rzepakowy olej	1/2
Sadze z kości	1/5
Saletra, chili- lub południowo-zamorska	1/10
Saletran sody (chili-saletra)	1/10
Saletrosolny kwas	1/4
Sandałowe drzewo	1/4
Sapanowe drzewo	1/4
Sarnie skórki	1/2
Siarka, w stanie surowym i rafinowanym	1/5
Siarkowy kwas	1/4
Sitowe dna (jak drewniane towary gatunku przedniego)	1/2
Skórki wszelkiego gatunku do wyprawiania	1/2
„ „ „ na futra	1/2
Skórki z morskiego psa i z morskiego cielca	1/2
Skóry (skóry niewyprawne i skórki)	1/2
Skóry wszelkiego rodzaju na wyprawę garbarską	1/2
„ „ „ na futra	1/2
Skrzyneczki z farbami i tuszem	1/2
Śledzie	1/10

Benennung der Waaren	Zahlt vom Normalsatz
Fleisch, geräuchertes und gepöckeltes	1/4
Fourniere (s. Hölzer aussereuropäische)	1/4
Fuchsbälge	1/2
Galipot	1/4
Garancine	1/2
Garkupfer	1/4
Gelbholz, s. Farbeholz.	
Gewehre aller Art, wie Eisenwaaren.	
*) Graphit	1/10
Guajakholz	1/4
Gummen aller Art	1/4
Gummiharze	1/4
Gutta percha	1/4
Häute aller Art, zur Lederbereitung	1/2
„ „ „ zur Pelzwerkbereitung	1/2
Hanföl	1/4
Harze aller Art	1/4
Hasenfelle	1/2
Häringe	1/10
Hirschhäute	1/2
Hölzer, aussereuropäische aller Art, für Drechsler, Tischler u. s. w., in Blöcken und Bohlen; dgl. in geschnittenen Fournieren	1/4
Holzwaaren, feine; dgl. sogenannte Nürnberger Waaren	1/2
Hondurasholz, s. Farbeholz.	
Jacarandaholz	1/4
Japanische Erde	1/2
Iltisfelle	1/2
*) Judenpech (Asphalt)	1/20
Kalbfelle	1/2
Kali, chromsaures	1/2
Kaninchenfelle	1/2
Karden	1/4
Kartoffelmehl	1/4
Kastanien, andere als Ross-	1/2
Knochenkohle, gemahlene und gekörnte	1/5
Kokusnussöl	1/4
Königsblau (Schmalte)	1/2
Korbflechterwaaren, feine (wie feine Holzwaaren)	1/2
Korinthen	1/2
Korkholz	1/4
Kraftmehl	1/4
Krapp	1/2
Krappwurzeln	1/2
Kupfer	1/4
Lak-Dye, wie Schellack	1/2
Lammfelle	1/2
Leinen, rein und gemischt, ingleichen Sack- und Packleinwand, in der Niederfahrt	1/4
Leinöl	1/2
Lorbeerblätter	1/2
Mahagonyholz, desgleichen Mahagony-Fourniere	1/4
Makulatur, s. Papier.	
Mandeln	1/2
Maronen	1/2
Martinsholz	1/4
Maschinen u. Maschinentheile in der Auffahrt**)	1/2
„ „ „ in der Niederfahrt	1/4
Mastix	1/4
Messer s. Eisenwaaren.	
Messing	1/4
Meubles feinere, (lackirte, politirte)	1/2
Mohnöl	1/2
Mohnsamen in Köpfen***)	1/4
Muntz- und Yellow-Metall, wie Messing	1/4
Nägel, geschmiedete, s. Eisenwaaren.	
Natrum, salpetersaures (Chili-Salpeter)	1/10
Nertzfelle	1/2
Nürnberger Waaren, wie feine Holzwaaren	1/2
Oel, Baum-	1/4
„ Hanf-	1/4
„ Kokusnuss	1/4
„ Lein-	1/2
„ Mohn-	1/2
„ Palm-	1/4
„ Rüb-	1/2
*) Oelkuchen	1/5
Orangeschalen	1/2
Otternfelle	1/2
Packleinwand, in der Niederfahrt	1/4
Palmöl	1/4
Papier aller Art (einschliesslich beschriebenes und bedrucktes) in der Auffahrt	1/2
„ in der Niederfahrt	1/4
Pappe s. Papier.	
Pockholz	1/4
Pomeranzen, trockene	1/2
Pomeranzenschalen	1/2
Porzellan, in der Auffahrt	1/2
„ in der Niederfahrt	1/4
*) Pottasche	1/5
Quercitron	1/4
Radix alcannae	1/4
Rehfelle	1/2
Reis, geschälter und ungeschälter	1/2
Rennthierfelle	1/2
Rohr, Pfeffer- u. Rohrstöcke, rohe	1/4
Rosinen	1/2
Rothholz, s. Farbeholz.	
Rüböl	1/2
Runkelrübensyrup	1/10

Nazwa towarów	opłaca ustanowy normalnej	Nazwa towarów	opłaca ustanowy normalnej
Słonina	1/4	Wielorybi róg	1/4
Soda, wszelkiego rodzaju	1/5	Wiorkowe plecia (jak drewniane towary gatunku przedniego)	1/2
Solny kwas	1/4	Witryolowy olejek	1/4
Stalowe towary, ob. żelazne towary.		Wizetowe drzewo, ob. farbierskie drzewa.	
Stolarskie drzewa, pozaeuropejskie wszelkiego gatunku	1/4	Wydry skórki	1/2
Stolarskie towary (jak drewniane towary gatunku przedniego)	1/2	Zafr (farba mineralna)	1/2
Sumak	1/4	Zajęcze skórki	1/2
Syrop buraczany	1/10	Zegary, drewniane	1/2
Szelak	1/2	Ziemne farby i farbierskie glinki, jako to: glinka żółta, zielona, czerwona, brunatna; czerwień górny; bolus (glinka); kreda, biała, czarna, czerwona, surowa, mielona i szlamowana; okra (glinka białożółta); rubryka; tudzież szpat (pojedynczy siarkan baryty) tłuczony, mielony i na farbę przyrządzony; równie też talk; terra di Siena; terra sigillata; trypla; nareszcie metaliczne glinki mineralne	1/2
Szmalta	1/2	Źwierciadła w ramach	1/4
Szynki	1/4	Żelazne towary, w żegludze pod wodę **)	1/2
Szyszki folarskie	1/4	„ „ „ „ z wodą	1/4
Tapety, jak papier.		*) Żydowska smoła (asfalt)	1/20
Tchórze skórki	1/2	Żywice wszelkiego gatunku	1/4
Tektury, obacz papier.			
Terpentyna	1/2		
Terra japonica i *katechu*	1/2		
Tran	1/5		
Trzcina, laski pieprzowe i trzciny w stanie surowym	1/4		
Wajsztyn, czyli winian potażu, czyszczony i nieczyszczony	1/2		

Uwagi.

*) Artykuły te znajdują się w spisie dodatkowego aktu żeglugi na rz. Elbie, między zniżonemi tamże już opłatami cła na Elbie, niniejszem atoliż jeszcze więcej zniżone zostały.

**) Wyjąwszy artykuły już w spisie aktu addycyonalnego niżej potaryfowane, tamże należące.

***) Artykuł „Makowe nasiona w główkach (makówkach) wciągnięto do tej listy dla tego, ponieważ zniżenie tegoż na 1/4 ustanowy normalnej, jak „nasiona makowe“ w załączeniu F. do aktu addycyonalnego żeglugi na Elbie taryfowano, później zarządzonem zostało.

Niektóre artykuły, objęte pod ogólnemi wyrazami — „żelazne towary i maszyny“ — „skóry i skórki“ — „towary drewniane gatunku przedniego“ — „żywice i gummy“ — „drzewa pozaeuropejskie“ — „drzewa farbierskie“ — i inne t. p. nie są w powyższej liście szczególnie wymienione. Co się tycze przedmiotów takowych, względem opłaty cła na rz. Elbie służyć będzie za podstawę właściwe ogólne zadeklarowanie.

61.

Rozporządzenie ministerstwa wyznań i oświecenia z d. 28. Lutego 1852,

stanowiące o wpływie jaki wywiera reprobacya, otrzymana przy egzaminie rządowym teoretycznym, na dalsze używanie stypendyów lub funduszów.

Z powodu zaszłych wątpliwości co do kwestyi, jaki wpływ wywierać ma pierwsza lub powtórna reprobacya, otrzymana przy egzaminie rządowym teoretycznym, na dalsze używanie stypendyów lub funduszów, stanowi się, co następuje:

Benennung der Waaren	*Zahlt vom Normalsatz*	*Benennung der Waaren*	*Zahlt vom Normalsatz*
Sackleinen, in der Niederfahrt	1/4	*Stahlwaaren, s. Eisenwaaren.*	
Salpeter, Chili- oder Südsee-	1/10	*Stöcke, rohe*	1/4
Salpetersäure	1/4	*Südfrüchte, trockene*	1/2
Salzsäure	1/4	*Südsee-Salpeter*	1/10
Sandelholz	1/4	*Sumach*	1/4
Sapanholz	1/4	*Syrup, Runkelrüben-*	1/10
Schaffelle	1/2	*Tapeten, wie Papier.*	
Schellack	1/2	*Terpentin*	1/2
Schinken	1/4	*Terpentinöl*	1/2
Schmack (Sumach)	1/4	*Terra japonica und Katechu*	1/2
Schmalte	1/2	*Thran*	1/5
Schwefel, roher und raffinirter	1/5	*Tischlerhölzer, aussereuropäische aller Art* .	1/4
Schwefelsäure	1/4	*Tischlerwaaren (wie feine Holzwaaren)* . . .	1/2
Seehunds- und Seekalbsfelle	1/2	*) *Todtenkopf (caput mortuum)*	1/10
Sensen und Sicheln, s. Eisenwaaren.		*Uhren, hölzerne*	1/2
Siebböden (wie feine Holzwaaren)	1/2	*Visetholz, s. Farbeholz.*	
Soda, alle Arten	1/5	*Vitriolöl*	1/4
Spahngeflechte (wie feine Holzwaaren) . . .	1/2	*Wallfischbarden*	1/4
Speck	1/4	*Weinstein, gereinigter u. ungereinigter* . . .	1/2
Spiegel in Rahmen	1/4	*Zaffern*	1/2
Spielzeug	1/2	*Ziegenfelle*	1/2
Stärke	1/4		

Bemerkungen.

*) *Diese Artikel sind bereits unter den Elbezoll-Ermässigungen im Verzeichnisse der Elbeschiffahrts-Additional-Acte vom Jahre 1844 aufgeführt, haben aber jetzt eine weitere Herabsetzung erfahren.*

**) *Die bereits in der Additional-Acte niedriger tarifirten, dahin gehörigen Artikel ausgenommen.*

***) *Der Artikel „Mohnsamen in Köpfen" ist in diese Liste mit aufgenommen, weil dessen Ermässigung auf 1/4 des Normalsatzes, wie „Mohnsamen" in der Anlage F zur Elbeschiffahrts-Additionalacte tarifirt worden, später verfügt ist.*

Manche Artikel, welche unter den allgemeinen Bezeichnungen „Eisenwaaren und Maschinen" — „Häute und Felle" — „feine Holzwaaren" — „Harze und Gummen" — „aussereuropäische Hölzer" — „Farbehölzer" — u. a. begriffen sind, sind in der vorstehenden Liste nicht speciell aufgeführt worden. Es ist hinsichtlich dieser Gegenstände in Bezug auf die Elbezoll-Entrichtung die behufige generelle Declaration zu beobachten.

Baumgartner *m. p.*

61.

Verordnung des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 28. Februar 1852,

über den Einfluss der Reprobation bei einer theoretischen Staatsprüfung auf den Fortgenuss von Stipendien oder Stiftungen.

Nachdem Zweifel über die Frage rege geworden sind, welchen Einfluss die erste oder die wiederholte Reprobation bei einer theoretischen Staatsprüfung auf den Fortgenuss von Stipendien oder Stiftungen zu nehmen habe, so wird hierüber Nachstehendes verordnet:

Powtórna reprobacya przy tym samym wydziale egzaminu rządowego, tudzież dwie reprobacye przy dwóch różnych wydziałach egzaminu rządowego teoretycznego, pociągają za sobą bezwzględnie utratę stypendyum.

Przy pierwszej reprobacyi, utrata stypendyum nastąpi wtenczas z nieodzowną koniecznością, jeżeli kandydat zrzucony został zgodnością wszystkich głosów.

Jeżeli zaś zrzucony został większością głosów lub głosami równemi, wtedy kolegium profesorów tego fakultetu, w którym imatrykułowany jest kandydat, o reprobacyi uwiadomić się mający, weźmie rzecz tę pod sumienną obradę, stosownie do wydanego rozrządzenia z dnia 3. Stycznia 1849. (Tom uzupeł. dz. pr. p. Nr. 68 str. 76) i rozstrzygnie, czyli kandydat, pomimo pierwszej reprobacyi, otrzymanej przy pewnym wydziale egzaminu rządowego, godnym jeszcze jest dalszego używania stypendyum.

Przy takiem rozstrzygnieniu zważać należy na akademiczne jego zachowanie się, na pilność w odwiedzaniu odczytów, na wiadomości, których kandydat dał dowody w kolokwiach, w egzaminach prywatnych, lub w egzaminie rządowym, złożonym poprzednio z dobrym skutkiem, i na szczególne uwagi, z któremi komisya egzaminacyjna odsełа do kolegium profesorów relacyę swoję o zaszłej reprobacyi.

Dla utrzymania w swej mocy wyż rzeczonego rozstrzygnienia, obowiązani są przełożeni wszystkich komisyj egzaminów rządowych teoretycznych podać bezzwłocznie wszystkie wypadki pierwszej lub powtórnej reprobacyi do wiadomości kolegium profesorów tego fakultetu, którego odczyty kandydat odwiedza, lub odwiedzał na ostatku, jeżeli się już znajduje w ósmem wolnem półroczu nauk swoich.

Takowe udzielenie obejmować będzie oprócz imienia, nazwiska i miejsca urodzenia kandydata, rodzaju egzaminu rządowego, przy którym zrzucony został, tudzież czy reprobacya była pierwszą lub powtórną, także rezultat głosowania, bliższy opis egzaminu niepomyślnego, w tym celu, ażeby właściwe kolegium profesorów, w przypadku, jeżeli kandydat pobiera stypendyum lub jest na funduszu, przy wyż wspomnionej naradzie, czy kandydat godnym jest używać nadal stypendyum czy nie, w tej relacyi znalazło dostateczne wyjaśnienie do rozstrzygnienia, zgodnego pod względem wszystkich okoliczności.

Thun m. p.

62.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 9. Marca 1852.

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych,

mocą którego wydane zostaje objaśnienie na zapytanie, gdzie podawać należy wykazy spadków, w tym razie, w którym odbywa się pertraktacya spadkowa częściowa w krajach koronnych, w których obowiązuje powszechna księga ustaw cywilnych, reszta zaś spadku znajduje się w krajach koronnych: we Węgrzech, w Siedmiogrodzie, w Kroacyi, Slawonii, Serbii i w banacie Temeskim; tudzież przepisanym zostaje postępowanie dalsze.

Odnośnie do rozrządzenia ministerstwa sprawiedliwości z d. 19. Czerwca 1850. Nr. 242 dz. pr. pańs., ogłaszającego postanowienie Jego Ces. Kr. Apostolskiej Mości,

Die wiederholte Reprobation bei einer und derselben Staatsprüfungs-Abtheilung ebenso wie zwei Reprobationen bei zwei verschiedenen Abtheilungen der theoretischen Staatsprüfung ziehen unbedingt den Verlust des Stipendiums nach sich.

Bei einer ersten Reprobation aber tritt dieser Verlust nur dann mit unbedingter Nothwendigkeit ein, wenn der Candidat mit Stimmen-Einhelligkeit reprobirt wurde. — Erfolgte die Reprobation nur mit Stimmenmehrheit oder Stimmengleichheit, so hat das Professoren-Collegium der Facultät, welcher der reprobirte Candidat immatriculirt ist, die ihm anzuzeigende Reprobation in Gemässheit des hierortigen Erlasses vom 3. Jänner 1849 (Ergänzungsband des Reichsgesetzblattes, Z. 68, S. 76), zum Anlasse einer sorgfältigen Berathung zu machen und auf Grundlage derselben sohin zu entscheiden, ob der Studirende ungeachtet der ersten Reprobation bei einer bestimmten Staatsprüfungs-Abtheilung noch des Fortbezuges seines Stipendiums würdig sei oder nicht.

Hiebei wird auf sein akademisches Betragen, auf seinen Fleiss im Besuche der Vorlesungen, auf seine durch Colloquien oder Privatprüfungen, oder eine vorausgegangene mit gutem Erfolge abgelegte Staatsprüfung dargelegte wissenschaftliche Verwendung und auf die besonderen Bemerkungen zu sehen seyn, mit welchen die Anzeige der erfolgten Reprobation von Seite der betreffenden Staatsprüfungs-Commission an das Professoren-Collegium begleitet ist.

Zur Aufrechthaltung dieser Entscheidung werden die Vorstände sämmtlicher theoretischen Staatsprüfungs-Commissionen hiermit verpflichtet, alle Fälle einer ersten oder wiederholten Reprobation dem Professoren-Collegium derjenigen Facultät ungesäumt mitzutheilen, an welcher der Candidat die Vorlesungen besucht, oder falls er bereits in dem freigegebenen achten Semester seiner Studienzeit stünde — zuletzt besucht hat.

Diese Mittheilung hat ausser dem Vor- und Zunamen und Geburtsort des Candidaten, der Art der misslungenen Staatsprüfung und dem Umstande, ob die Reprobation eine erste oder bereits wiederholte war, auch noch das Resultat der Abstimmung, eine nähere Schilderung der misslungenen Prüfung zunächst in der Richtung zu enthalten, dass das betreffende Professoren-Collegium für den Fall, als der Candidat Stipendist oder Stiftling ist, bei der oberwähnten Beurtheilung über seine Würdigkeit oder Unwürdigkeit zum Fortgenusse des Stipendiums in dieser Mittheilung genauere Anhaltspuncte einer, allen Umständen angemessenen Entscheidung erhalte.

Thun *m. p.*

62.

Erlass des Finanzministeriums vom 9. März 1852,

wirksam für alle Kronländer,

in Absicht auf die Frage, wo die Nachlass-Ausweise in jenen Fällen einzubringen sind, in welchen die Verlassenschafts-Abhandlung theilweise in den Kronländern, in welchen das bürgerliche Gesetzbuch wirksam ist, gepflogen wird, der andere Nachlass aber in den Kronländern Ungarn, Siebenbürgen, Croatien, Slavonien, Serbien und dem Temeser Banate sich befindet, und das weitere Verfahren.

Das Finanzministerium findet, mit Rücksicht auf die, durch den Erlass des Justizministeriums vom 19. Juni 1850, Nr. 242 des Reichsgesetzblattes, kundgemachte Ent-

rozporządza niniejszem ministerstwo finansów, iż w przypadkach wymierzenia należytości od spadku, względem którego w części według powszechnej księgi ustaw cywilnych, w części według ustaw cywilnych, obowiązujących we Węgrzech, w Kroacyi, Slawonii, w Siedmiogrodzie, w Serbii i w banacie Temeskim postępować należy, wykazanie tej części spadku, która pertraktowaną będzie według księgi ustaw cywilnych, w drodze właściwej instancyi spadkowej, wykazanie zaś reszty majątku spdkowego, albo wprost przez dziedziców, obowiązanych do tego na mocy ustępu IX. patentu, obwieszczającego ustawę o należytościach z d. 2. Sierpnia 1850 r., lub jeżeli w sprawę tę wchodzi sąd w krajach koronnych, w których obowiązuje co dopiero wamieniona ustawa, wprost przez tenże sąd wręczone będzie centralnemu urzędowi taksalnemu. W wykazie należy oraz uczynić wzmiankę o tem, w którym urzędzie, lub w której kasie strona należytości opłacić pragnie.

W takich przypadkach, centralny urząd taksalny wymierzyć ma należytości. Urząd taksalny wymierzy takowe oddzielnie tak co do spadku, znajdującego się w krajach koronnych, w których obowiązuje powszechna księga ustaw cywilnych, jako też co do tego, który się znajduje w innych krajach koronnych; tudzież co do pojedynczych realności, należących do spadku po nastąpionem wykazaniu całego ogółu spadku; a zaś jeżeli należytość opłaconą być ma, nie do kasy powiatowej w Wiedniu, lecz do innego urzędu lub do innej kasy, przekaże zapłatę do tegoż urzędu lub do tejże kasy.

W kwicie wydanym z urzędu lub z kasy, w której należytość opłacono, wymienić należy wszystkie realności z osobna, od których opłacone zostały należytości przepisane na przypadek przeniesienia majątku w razie śmierci, ażeby strona przy zapisaniu do ksiąg gruntowych, jako też przy następnych przenoszeniach majątku wykazać się mogła, iż należytość opłaconą została.

Zażalenia przeciw wymierzaniu należytości centralnego urzędu taksalnego i rekursa przeciw orzeczeniom, wydanym na zażalenia, podawane będą do tegoż centralnego urzędu taksalnego. Jeżeli takowe mają za przedmiot wymierzenie należytości od spadku, pertraktowanego na mocy powszechnej księgi ustaw cywilnych, przedłoży je centralny urząd taksalny, wiedeńskiej władzy finansowej powiatowej, a w dalszym ciągu rekursów, dyrekcyi krajowej finansowej w Wiedniu; jeżeli zaś zażalenie ma za przedmiot wymierzenie należytości od spadku, znajdującego się w krajach koronnych, gdzie nie obowiązuje księga ustaw cywilnych, przedłoży takowe władzy finansowej powiatowej, znajdującej się w miejscu dyrekcyi finansowej krajowej tego kraju koronnego, w którym się spadek znajduje, lub gdyby się znajdował rozrzucony w kilku tychże krajów koronnych, władzy finansowej powiatowej w Budzie, a w dalszej drodze rekursu, znajdującej się tamże dyrekcyi finansowej krajowej, ostatecznie drogą tychże władz. ministerstwu finansów.

Rozporządzenie niniejsze rozciąga się na wszystkie wiszące dotąd przypadki, jeżeli jeszcze nie nastąpiło wymierzenie należytości od obudwóch części spadku.

Baumgartner m. p.

schliessung Seiner k. k. Apostolischen Majestät zu bestimmen, dass in denjenigen Fällen, in welchen es sich um die Bemessung der Gebühren von einem Nachlasse handelt, hinsichtlich welches zum Theile nach dem allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuche, zum Theile nach den für Ungarn, Croatien, Slavonien, Siebenbürgen, Serbien und das Temeser Banat bestehenden bürgerlichen Gesetzen zu verfahren ist, die Nachlass-Ausweisung bezüglich des nach dem bürgerlichen Gesetzbuche abzuhandelnden Theiles, im Wege der competenten Abhandlungs-Instanz, und bezüglich des übrigen Nachlassvermögens unmittelbar von den nach Absatz IX des Kundmachungs-Patentes zu dem Gebührengesetze vom 2. August 1850 dazu verpflichteten Erben, oder falls ein Gericht derjenigen Kronländer, in welchen das letztgedachte Gesetz wirksam ist, einschreitet, unmittelbar von diesem dem Central-Taxamte zuzustellen ist. In der Nachweisung ist zugleich zu bemerken, bei welchem Amte oder welcher Casse die Einzahlung der Gebühren beabsichtiget wird.

Die Gebührenbemessung in solchen Fällen wird dem Central-Taxamte zugewiesen. Das Taxamt hat dieselbe zergliedert, sowohl für den Nachlass, welcher in den Kronländern, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch wirksam ist, sich befindet und den in den übrigen Kronländern befindlichen Nachlass, als auch für die einzelnen, in dem Nachlasse befindlichen Realitäten, nach erfolgter Nachweisung des Gesammtnachlasses, vorzunehmen und falls die Gebühren bei einem anderen Amte oder einer anderen Casse, als der Bezirkscasse in Wien eingezahlt werden sollen, die erforderliche Anweisung dieses Amtes oder dieser Casse zu veranlassen.

In der Quittung des Amtes oder der Casse, wo die Einzahlung stattfindet, sind alle Realitäten zergliedert anzuführen, von welchen die von der Vermögensübertragung von Todeswegen vorgeschriebenen Gebühren entrichtet wurden, damit die Partei, sowohl bei den bücherlichen Eintragungen, als bei weiteren Uebertragungen, sich über die Gebühren-Entrichtung auszuweisen vermöge.

Die Beschwerden über die Gebührenbemessung des Central-Taxamtes, so wie die Recurse gegen die Entscheidungen über diese Beschwerden sind bei dem Central-Taxamte unmittelbar einzubringen. Dieses hat dieselben, in so weit sie gegen die Gebührenbemessung, bezüglich des nach dem allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuche abgehandelten Nachlasses gerichtet sind, der Wiener Finanz-Bezirksbehörde und im weiteren Zuge des Recurses der Finanz-Landes-Direction in Wien, so weit aber die Beschwerde die Gebührenbemessung von jenem Nachlasse betrifft, welcher in den Kronländern, wo das bürgerliche Gesetzbuch nicht wirksam ist, der Finanz-Bezirksbehörde im Standorte der Finanz-Landes-Direction desjenigen Kronlandes, in welchem der Nachlass sich befindet, oder falls er sich in mehreren dieser Kronländer zerstreut befinden sollte, der Finanz-Bezirks-Direction in Ofen und in weiterem Zuge des Recurses der daselbst befindlichen Finanz-Landes-Direction, endlich im Wege dieser Behörden dem Finanzministerium vorzulegen.

Diese Anordnung hat auch auf alle Fälle Anwendung, welche gegenwärtig anhängig sind, wenn die Gebührenbemessung für beide Theile des Nachlasses noch nicht erfolgt ist.

Baumgartner *m. p.*

63.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 9. Marca 1852,

obowiązujące w krajach koronnych: w Węgrzech, Siedmiogrodzie, Kroacyi, Slawonii, Serbii i w banacie Temeskim;

dotyczące kwestyi, któremu z urzędów przeznaczonych do wymierzania należytości przedłożony być, równie też, co obejmować ma wykaz stanu puścizny, znajdujących się w rzeczonych krajach koronnych i mającej być pertraktowaną podług ustaw, w tychże właściwych.

Ze względu na postanowienia ustępu IX. patentu obwieszczającego do ustawy o należytościach z d. 2. Sierpnia 1850, widzi się ministeryum finansów spowodowanem w przedmiocie kwestyi, któremu z urzędów, do wymierzenia należytości przeznaczonych, przedłożony być ma wykaz stanu puścizny, co się tycze spadków osób, przynależnych do krajów wspomnionych, w których obowiązuje namieniona właśnie ustawa o należytościach, o ile spadki takowe znajdują się całkiem w rzeczonych krajach koronnych, rozporządzić, co następuje:

1) Jeżeli puścizna sądownie ma być pertraktowaną, należy wykaz jej do tego z urzędów, do wymierzania należytości przeznaczonych, w którego powiecie ma sąd stanowisko swoje.

2) We wszelkich zaś innych przypadkach, przedłożony być ma wykaz rzeczony temu z urzędów do wymierzania należytości przeznaczonych, w którego powiecie spadkodawca ma zwyczajne pomieszkanie swoje. Jeżeli zmarły ostatnie zwyczajne zamieszkanie swoje miał w zagranicy lub w tym z krajów koronnych, w których obowiązuje księga ustaw cywilnych, przedłożony być winien wykaz temu urzędowi do wymierzenia należytości przeznaczonemu, ustanowionemu w stanowisku krajowej dyrekcyi finansowej, w której okręgu puścizna się znajduje. Gdyby puścizna znajdowała się w okręgach kilku dyrekcyj finansowych krajowych, przedłożony będzie wykaz urzędowi, w stanowisku jednej z nich znajdującemu się, przyczem oraz uczynić należy wiadomość urzędom, w stanowiskach reszty dyrekcyj finansowych krajowych znajdującym się, o tem, któremu z urzędów został wykaz przedłożony. Tenże obejmować ma całą puściznę tak ruchomą jak nieruchomą, mającą być pertraktowaną wedle ustaw właściwych w wyż rzeczonych krajach koronnych, w których niniejsze rozporządzenie w życie wejść ma, a to nawet i wtenczas, gdyby się znajdowała rozrzuconą w różnych powiatach lub krajach koronnych.

Co się tycze spadków, znajdujących się po części w krajach koronnych, w których obowiązuje księga ustaw cywilnych, i w których takowe także w części pertraktowane być muszą w skutek Najwyższego postanowienia Najjaśniejszego Pana, J. C. K. Apostolskiej Mości z d. 17. Czerwca 1850 Nr. 242. dz. pr. p., odnosi się takowe do dotyczącego osobnego w tej mierze rozrządzenia ministeryalnego Nr. 62. dz. pr. p.

Baumgartner m. p.

63.

Erlass des Finanzministeriums vom 9. März 1852,

wirksam für die Kronländer Ungarn, Siebenbürgen, Croatien, Slavonien, Serbien und das Temeser Banat,

in Absicht auf die Frage, bei welchem zur Gebührenbemessung bestimmten Amte die Nachweisung eines ganz in diesen Kronländern befindlichen, und nach den Gesetzen derselben zu behandelnden Nachlasses einzubringen sei, und was dieselbe zu umfassen habe.

Das Finanzministerium findet, mit Rücksicht auf die Bestimmungen des Absatzes IX des Kundmachungs-Patentes, zu dem Gebührengesetze vom 2. August 1850, in Absicht auf die Frage, bei welchem zur Gebührenbemessung bestimmten Amte die Nachlassnachweisungen einzubringen seien, bezüglich der Nachlässe der Angehörigen jener Kronländer, in welchen das bezogene Gebührengesetz wirksam ist, soweit dieselben sich ganz in diesen Kronländern befinden, Folgendes festzusetzen:

1. Wenn der Nachlass gerichtlich verhandelt wird, so ist die Nachweisung darüber an jenes zur Gebührenbemessung bestimmte Amt zu leiten, in dessen Bezirke das Gericht seinen Standort hat.

2. In allen anderen Fällen ist die besagte Nachweisung bei demjenigen zur Gebührenbemessung bestimmten Amte zu überreichen, in dessen Bezirke der Erblasser seinen ordentlichen Wohnsitz hatte. Wenn der Verstorbene seinen letzten ordentlichen Wohnsitz im Auslande oder in einem Kronlande hatte, wo das bürgerliche Gesetzbuch in Wirksamkeit steht, so ist die Nachweisung bei demjenigen zur Gebührenbemessung bestimmten Amte in dem Standorte der Finanz-Landes-Direction einzubringen, in deren Gebiete der Nachlass sich befindet. Sollte sich der Nachlass in den Gebieten mehrerer Finanz-Landes-Directionen befinden, so ist die Nachweisung bei dem, im Standorte einer derselben befindlichen Amte einzubringen, den Aemtern in den Standorten der übrigen Finanz-Landes-Directionen aber die Anzeige, bei welchem Amte die Nachweisung überreicht wurde, zu erstatten. Die Nachweisung hat den gesammten beweglichen und unbeweglichen Nachlass, welcher nach den Gesetzen der Kronländer, für welche diese Verordnung wirksam ist, zu behandeln kommt, zu umfassen, auch wenn er in verschiedenen Bezirken oder Kronländern zerstreut ist.

In so weit es sich um Nachlässe handelt, welche zum Theile in den Kronländern sich befinden, wo das bürgerliche Gesetzbuch wirksam ist, und daselbst zu Folge der Allerhöchsten Entschliessung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 17. Juni 1850, Nr. 242 des Reichsgesetzblattes, theilweise abgehandelt werden müssen, wird auf den diessfälligen besonderen Erlass dieses Ministeriums, Nr. 62 des Reichsgesetzblattes, verwiesen.

***Baumgartner** m. p.*

64.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11. Marca 1852,

obowiązujące w Austryi niższej i wyższej, w Solnogrodzie, Styryi, Karyntyi, Krainie, Gorycyi i Gradyscé z Istryą, w Tryeście, Tyrolu i Vorarlbergu, w Czechach, Morawii, w górnym i dolnym Szląsku;

mocą którego udzielone zostają wszystkim sądom niektóre objaśnienia, uchwalone przez najwyższy trybunał sądowy i kasacyjny, co do wykonywania postanowień patentu cesarskiego z dnia 28. Czerwca 1850. N. 255 dz. p. p. o postępowaniu w pertraktacyach spadkowych.

Przy zastosowaniu patentu cesarskiego z dnia 28. Czerwca 1850. N. 255. dz. pr. p. o postępowaniu w pertraktacyach spadkowych powstały w niektórych sądach wątpliwości następujące:

1. Jak się da pogodzić §. 75 rzeczonego patentu, według którego, po wykazaniu, iż dziedzic pełnoletni i własnouprawniony, zawiadomiony został o spadku nań przypadłym, sąd z urzędu już więcej o jego interesa w tej mierze starać się nie będzie, z §-m 76 tegoż patentu, zarządzającym ustanowienie kuratora spadku w tym razie, jeżeli dziedzic, mimo wszelkich nakazów doń wydanych, spadku ani przyjmuje ani się go zrzeka?

2. Czyli sędzia pertraktujący przy postanowieniu §-fu 85 wspomnionego patentu przyznać może spadek na podstawie rozporządzenia ostatniej woli, nieważnego z powodu braku przepisanych formalności zewnętrznych, także i wtenczas, kiedy strony interesowane są pełnoletnie i własnouprawnione, a te uznają rozporządzenie takowe za ważne i na przyznanie spadku zezwalają?

3. Czyli z uwagi na postanowienia §-fu 85 patentu, sędzia żądać może z urzędu, ażeby świadkowie testamentu zaprzysięgli słowny testament sumarycznie, i jak przy wysłuchaniu świadków testamentowych postępować należy?

4. Czyli w myśl §§. 96 i 100 patentu, sędzia pertraktujący, zawsze i z urzędu swego dążyć winien do sądowego podziału spadku przed przyznaniem, wtenczas, gdy w spadku udział biorą spadkobiercy, pod opieką zostający?

W celu rozwiązania tych wątpliwości, najwyższy trybunał sądowy i kasacyjny, powziął na mocy §. 36. patentu z d. 7. Sierpnia 1850 r. Nr. 325 dz. pr. p., uchwały następujące:

Do 1. Nakazane §-m 76-m patentu z dnia 28. Czerwca 1850, ustanowienie kuratora dla spadku, którego dziedzic (spadkobierca), pomimo wydanych nakazów, nie przyjmuje, ani się go zrzeka, wtedy tylko nastąpi, jeżeli nie są wiadome inne osoby, którym w braku tegoż dziedzica, należy prawo dziedzictwa do puścizny lub też części jej, przez niego nieobjętej, gdyż przeciwnie, jeżeli są wiadomi inni spadkobiercy, tymże ze względu na postanowienie §-fu 75, według którego sąd po zawiadomieniu dziedzica pełnoletniego i własnouprawnionego o przypadłym na niego spadku z urzędu więcej w interesie jego starać się nie jest obowiązany, wzbronionem być nie może, wejść w posiadanie dziedzictwa, do którego objęcia najbiżej powołany, kroków nie czyni. Sąd pertraktujący wezwie zatem wszystkich dziedzców, przy spadku interesowanych, przy wyznaczeniu stosownego terminu (§. 82) do podania oświadczenia co do spadku, a to z tem ostrzeżeniem, iż w razie niestawiennictwa jednego lub drugiego

64.

Erlass des Justizministeriums vom 11. März 1852,

wirksam für Oesterreich unter der Enns und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Görz und Gradiska mit Istrien, Triest, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Ober- und Niederschlesien,

womit einige vom obersten Gerichts- und Cassationshofe beschlossene Erläuterungen über den Vollzug der Bestimmungen des kaiserlichen Patentes vom 28. Juni 1850, Nr. 255 Reichsgesetzblatt, hinsichtlich des Verfahrens bei Verlassenschafts-Abhandlungen, sämmtlichen Gerichten zur Darnachachtung mitgetheilt werden.

Bei der Anwendung des kaiserlichen Patentes vom 28. Juni 1850, Nr. 255 Reichsgesetzblatt, über das Verfahren bei Verlassenschafts-Abhandlungen haben sich bei mehreren Gerichten folgende Zweifel ergeben:

1. Wie sich der §. 75 des gedachten Patentes, wornach, wenn die Verständigung eines grossjährigen und eigenberechtigten Erben von dem Erb-Anfalle ausgewiesen ist, das Gericht von Amtswegen für ihn nicht weiter zu sorgen hat, mit dem §. 76 vereinigen lasse, welcher die Bestellung eines Verlassenschafts-Curators in dem Falle anordnet, wenn der Erbe ungeachtet aller an ihn ergangenen Aufträge die Erbschaft weder annimmt, noch ausschlägt?

2. Ob der Abhandlungsrichter bei der Bestimmung des §. 85 des erwähnten Patentes einen Nachlass auf dem Grunde einer letztwilligen, wegen Mangels der vorgeschriebenen äusseren Förmlichkeiten ungiltigen Anordnung dann einantworten dürfe, wenn nur volljährige und eigenberechtigte Erbs-Interessenten, betheiliget sind, und dieselben eine solche Anordnung als giltig anerkennen und in die Einantwortung willigen?

3. Ob mit Rücksicht auf die Bestimmung des §. 85 des Patentes, der Richter auf die summarische Beschwörung eines mündlichen Testamentes von Seite der Testamentszeugen von Amtswegen dringen müsse, und wie bei den Aussagen der Testamentszeugen vorzugehen sei? und

4. ob im Sinne der §§. 96 und 100 des Patentes, der Abhandlungsrichter, wenn bei einer Verlassenschaft pflegebefohlene Erben betheiliget sind, immer und von Amtswegen auf eine gerichtliche Theilung der Verlassenschaft vor der Einantwortung zu dringen habe?

Zur Lösung dieser Zweifel hat der oberste Gerichts- und Cassationshof auf Grund des §. 36 des Patentes vom 7. August 1850, Nr. 325 Reichsgesetzblatt, folgende Beschlüsse gefasst:

Zu 1. Die im §. 76 des Patentes vom 28. Juni 1850 angeordnete Bestellung eines Curators für eine Verlassenschaft, welche der Erbe der eingegangenen Aufträge ungeachtet weder annimmt, noch ausschlägt, hat bloss dann einzutreten, wenn keine anderen Personen bekannt sind, welchen in Ermanglung dieses Erben auf die Verlassenschaft oder auf den von ihm nicht angetretenen Theil derselben ein Erbrecht zukömmt, da im Falle, als andere Erben bekannt sind, denselben mit Rücksicht auf die Vorschrift des §. 75, laut deren für einen grossjährigen und eigenberechtigten Erben, nach erfolgter Verständigung von dem Erb-Anfalle von Amtswegen nicht weiter zu sorgen ist, nicht verwehrt werden kann, in den Besitz des Erbtheiles zu treten, zu dessen Besitznahme der zunächst Berufene keine Schritte macht. Der Abhandlungsbehörde steht daher allerdings zu, sämmtliche an einem Nachlasse

z nich, lub w razie braku oświadczenia na piśmie w terminie wyznaczonym, spadek tylko z tymi, którzy się do niego oświadczyli, będzie pertraktowany i im przyznany. Jeżeli zaś oprócz tego, który mimo uczynionego do niego wezwania, spadku ani nie przyjął, ani się go zrzekł, nie jest wiadomy inny dziedzic, wówczas należy wprawdzie według §. 76 ustanowić kuratora spadku, lecz zarazem, stosownie do przepisu §§. 78 i 79, wywiedzieć się o innych jeszcze znajdować się mogących dziedzicach, edyktalnie ich wzywając, ażeby postępowanie spadkowe przeprowadzić z tymi, którzy się zgłoszą w terminie edyktalnym, a jeżeliby się nikt nie zgłosił, ażeby spadek, według §. 79, jako bezdziedziczny wydanym być mógł na rzecz skarbu.

Do 2. Na podstawie testamentu lub kontraktu o dziedzictwo, którym brakuje zewnętrznych formalności, jakie ustawa pod nieważnością przepisuje, spadek pertraktowany być może wtedy tylko, jeżeli na to zezwalają wyraźnie ci, którym się prawo do spadku z ustawy należy.

Do 3. Jeżeli sąd poweźmie wiadomość, iż testator oświadczył ostatnią wolą swoję ustnie, i znajduje się takowa należycie spisana i przez świadków własnoręcznie podpisana, wypada ją ogłosić podobnie jak testament piśmienny. Oprócz tego przypadku, sąd winien z urzędu przyzwać wszystkich świadków, wysłuchać każdego z osobna, tymczasem bez przysięgi (§. 26 patentu), zapytując się o nazwisko, stan, wiek, o treść rozporządzenia ostatniej woli i o okoliczności, od których ważność jego zawisła, tudzież o czas i miejsce uczynionego przez testatora oświadczenia — i nakoniec protokół tak sporządzony, ogłosić.

Jeżeli która z strona żąda według §. 586 powsz. ks. ust. cyw. wysłuchania pod przysięgą świadków, obecnych przy sporządzeniu ustnem rozporządzenia ostatniej woli, sędzia winien bez uprzedniego postępowania drogą prawa, wezwać przed siebie stronę proszącą i inne strony, które się ze swem prawem dziedzictwa do spadku już zgłosiły, tudzież świadków, odebrać od świadków przysięgę w obecności stron, następnie wysłuchać w nieobecności tychże każdego z świadków z osobna na zapytania ogólne, również o sporządzonej ostatniej woli, i spisać powyższe okoliczności do protokołu. W razie potrzeby, można przytem odczytać świadkom znajdującą się już spisaną ostatnią wolą. Strony wezwane, mogą także przed terminem lub podczas takowego, lecz przed rozpoczęciem wysłuchania świadków, podać sędziemu pytania, na które, jeżeli są stosowne, sędzia przy słuchaniu świadków, wzgląd mieć będzie.

Skoro rozporządzenie ostatniej woli tym sposobem pod przysięgą stwierdzone zostanie, mieć będzie moc dowodu nietylko względem osób, które o to prosiły lub do wysłuchania zawezwanemi zostały, lecz także i względem wszystkich innych przy spadku interesowanych. Atoliż każdej stronie zostawiona jest wolność, wystąpić w drodze prawa, przeciw ważności rozporządzenia, z dowodami zachodzących niedostateczności lub okoliczności przeciwnych, które nie zostały wykryte przy słuchaniu świadków.

betheiligte Erben unter Bestimmung einer angemessenen Frist (§. 82) zur Abgabe ihrer Erbs-Erklärung mit der Warnung aufzufordern, dass im Falle einer derselben bei der angeordneten Tagsatzung nicht erscheinen, oder in der bestimmten Frist seine schriftliche Erklärung nicht abgeben sollte, die Verlassenschaft ohne Rücksicht auf seine Ansprüche bloss mit jenen, welche sich werden erberklärt haben, verhandelt, und ihnen eingeantwortet werden würde. Ist aber ausser demjenigen, welcher die Erbschaft ungeachtet der erhaltenen Aufforderung weder annimmt noch ausschlägt, kein anderer Erbe bekannt, so ist zwar nach der Bestimmung des §. 76 ein Verlassenschafts-Curator aufzustellen, zugleich ist aber nach Vorschrift der §§. 78 und 79 mit der Erforschung und Edictal-Vorladung allfälliger anderer Erben vorzugehen, damit die Erbverhandlung mit denjenigen, welche sich innerhalb der Edictal-Frist melden, gepflogen, im Falle sich aber Niemand meldet, der Nachlass nach der Bestimmung des §. 79 als erblos dem Staate eingehändiget werden könne.

Zu 2. Auf Grundlage eines Testamentes oder eines Erbvertrages, welchen die von dem Gesetze bei sonstiger Ungiltigkeit vorgeschriebenen äusseren Förmlichkeiten offenbar mangeln, kann die Erbverhandlung nur dann gepflogen werden, wenn diejenigen, welchen das Recht auf den Nachlass gesetzmässig zukäme, dazu ihre ausdrückliche Zustimmung ertheilen.

Zu 3. Wird dem Gerichte bekannt, dass der Erblasser seinen letzten Willen mündlich erklärt habe, und ist darüber ein gehörig verfasster, von allen Zeugen eigenhändig gefertigter Aufsatz vorhanden, so ist mit der Kundmachung desselben wie bei einem schriftlichen Testamente vorzugehen. Ausser diesem Falle hat das Gericht sämmtliche Zeugen von Amtswegen vorzuladen, jeden derselben allein, vorläufig ohne Beeidigung (§. 26 des Patentes), über seinen Namen und Stand, über sein Alter, dann über den Inhalt der letzten Willens-Erklärung und die Umstände, von denen die Giltigkeit derselben abhängt, so wie über Zeit und Ort der von dem Erblasser abgegebenen Erklärung zu vernehmen und das aufgenommene Protokoll kundzumachen.

Verlangt eine Partei, dem §. 586 des bürgerlichen Gesetzbuches gemäss, die eidliche Vernehmung der bei der Errichtung der mündlichen letzten Willens-Erklärung zugezogenen Zeugen, so hat der Richter, ohne vorläufiges rechtliches Verfahren, den Bittsteller und die übrigen Parteien, welche wegen des Erbrechtes zu dem Nachlasse bereits eingeschritten sind, so wie die Zeugen vorzuladen, die letzteren in Gegenwart der Parteien zu beeidigen, sodann in Abwesenheit derselben jeden Zeugen allein über die allgemeinen Fragestücke über den errichteten letzten Willen und die oben erwähnten Umstände zu Protokoll zu vernehmen. Nöthigenfalls kann den Zeugen dabei der über den letzten Willen bereits verfertigte Aufsatz vorgelesen werden. Auch steht den vorgeladenen Parteien frei, entweder vor oder bei der Tagsatzung, jedoch vor dem Beginne des Zeugenverhöres, Fragen vorzuschlagen, welche der Richter, wenn sie zweckmässig erscheinen, bei der Vernehmung der Zeugen zu berücksichtigen hat.

Die auf diese Art erfolgte eidliche Bestätigung einer mündlichen letzten Willens-Erklärung hat nicht nur in Ansehung derjenigen, welche darum angesucht haben, oder sonst zu der Vernehmung vorgeladen worden sind, sondern zwischen allen bei dem Nachlasse betheiligten Personen, Beweiskraft. Es bleibt aber jedem Theile unbenommen, die Giltigkeit der Anordnung durch den Beweis obwaltender, bei der Vernehmung der Zeugen nicht vorgekommener Mängel oder entgegenstehender Umstände im rechtlichen Verfahren zu bestreiten.

Do 4. Nie jest to wcale w myśli ustawy, ażeby przy pertraktowaniu spadków, przy których interesowane są osoby, pop opieką zostające, podział spadku zawsze tylko w naturze miał mieć miejsce. Przepis §. 100 raczej w ten sposób rozumieć należy, iż w każdym razie przedłożone i sądownie potwierdzone być winno rozrachowanie wielkości części spakowej każdego, pod opieką zostającego, i spis tych przedmiotów, do którychby każda strona interesowana z osobna lub spólnie dla zaspokojenia swoich pretensyj do spadku odkazaną była, przyczem pozostawione będzie władzy opiekuńczej osądzenie co do tego, czy dla dobra osoby, pod opieką zostającej, ma nastąpić rozdzielenie spadku w naturze.

Krauss m. p.

65.

Rozrządzenie ministerstwa spraw zewnętrznych z d. 13. Marca 1852,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych państwa austryackiego,

którem obwieszezoną zostaje umowa między Austryą a rządem Sasko-Koburgskim, względem wzajemnego zniesienia opłaty od wywozu spadków.

Między rządem ces. król. austryackim a rządem księstwa saskiego Koburg-Gotha, zawartą została na zasadzie zagwarantowanej wzajemności umowa tej osnowy, iż nie mają być pobierane żadne opłaty, ani rządowe ani komunalne od spadków, czy to z cesarstwa austryackiego do Koburg-Gotha, czy z Koburg-Gotha do cesarstwa austryackiego wychodzących, a to bez różnicy austryackich krajów koronnych.

Schwarzenberg m. p.

66.

Rozrządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 15. Marca 1852,

którem się obwieszcza zawieszenie rekrutacyi aż do roku 1858, przez Najjaśniejszego Pana, J. C. K. Apostolską Mość, Najłaskawiej dozwolone dla miasta Tryestu i jego okręgu.

Najwyższym reskryptem gabinetowym de datto Tryest d. 10. b. m., raczył Najjaśniejszy Pan, Jego C. K. Apostolska Mość, w dodatku do Najwyższego postanowienia z d. 9. Lutego r. b. *), z uwagi na właściwe stosunki zaludnienia Tryestu, Najłaskawiej rozporządzić, iż pobór do c. k. wojska w mieście Tryeście i okręgu jego, rozpocząć się ma dopiero z rokiem tysiąc ośmset pięćdziesiątym ósmym, zaczem więc uwolnione zostają od konskrypcyi wojskowej te sześć klas wieku, które do stawienia się najpierwej są powołane.

Bach m. p.

---

*) W cz. XIII. dz. pr. p. w Nrze 45. z r. 1852.

Zu 4. Es liegt keineswegs in der Absicht des Gesetzes, dass bei Abhandlung von Verlassenschaften, an welchen Pflegebefohlene betheiliget sind, stets eine Natural-Theilung der Erbschaft vorgenommen werden müsse. Die Vorschrift des §. 100 ist vielmehr nur dahin zu verstehen, dass jederzeit eine Berechnung über die Grösse des Erbtheiles jedes Pflegebefohlenen und eine Verzeichnung der Gegenstände, auf welche jeder der Betheiligten für sich allein oder in Gemeinschaft mit Anderen zur Befriedigung seines Erb-Anspruches angewiesen wurde, vorzulegen und gerichtlich zu genehmigen sei; wobei die Beurtheilung, ob zugleich eine Natural-Theilung vorgenommen werden soll, der Vormundschafts-Behörde mit Rücksicht auf das Interesse der Pflegebefohlenen überlassen bleibt.

Krauss *m. p.*

65.

Erlass des Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten vom 13. März 1852,

giltig für alle Kronländer,

wodurch das zwischen Oesterreich und Sachsen-Coburg getroffene Uebereinkommen wegen gegenseitiger Aufhebung der Abfahrtsgelder von Verlassenschaften kundgemacht wird.

Zwischen der kaiserlich-österreichischen und der Regierung des Herzogthumes Sachsen-Coburg-Gotha ist auf Grundlage der zugesicherten Reciprocität das Uebereinkommen getroffen worden, von den aus dem österreichischen Kaiserstaate nach Coburg-Gotha und von Coburg-Gotha in das Kaiserthum Oesterreich abziehenden Verlassenschaften die Abnahme von landesfürstlichen, wie von Communal-Abfahrtsgeldern ohne Unterschied der österreichischen Kronländer, aufzulassen.

Schwarzenberg *m. p.*

66.

Erlass des Ministeriums des Innern vom 15. März 1852,

mit welchem die von Seiner k. k. Apostolischen Majestät der Stadt Triest und deren Gebiete Allergnädigst bewilligte Aufschiebung der Recrutirung bis zum Jahre 1858 bekannt gemacht wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchstem Cabinetschreiben, ddo. Triest den 10. l. M., im Nachhange zu der Allerhöchsten Entschliessung vom 9. Februar l. J.) in Anbetracht der eigenthümlichen Bevölkerungsverhältnisse von Triest Allergnädigst anzuordnen befunden, dass die Stellung zu dem k. k. Heere für die Stadt und deren Gebiet erst mit dem Jahre Eintausend achthundert acht und fünfzig zu beginnen habe, wornach die zur Stellung nächst berufenen sechs Altersclassen von der Militär-Conscription befreit bleiben.*

Bach *m. p.*

**) Im XIII. Stücke des R. G. B., Nr. 45.*

67.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z d. 19. Marca 1852,

obowiązujące w tych krajach koronnych, w których dotychczas jeszcze w mocy zostaje prowizoryczna ustawa gminna z dnia 17. Marca 1849;

dotyczące sposobu potwierdzenia wyborów przełożonych gminnych. aż do chwili wydania nowej ustawy gminnej zachodzących.

Najwyższem postanowieniem z dnia 13. Marca r. b., raczył Najjaśniejszy Pan, Jego C. K. Apostolska Mość, uchwalić wniosek w tym względzie, żeby do chwili. aż stosunki gminne, na podstawie Najwyższych postanowień z d. 31. Grudnia 1851, stanowczo zostaną uregulowane, w tych gminach, w których dotąd jeszcze obowiązuje ustawa gminna z d. 17. Marca 1849, wybory przełożonych poddane były władzom w ten sposób, iż przełożeni gmin miejskich potwierdzeni być winni przez polityczną władzę powiatową, przełożeni zaś gmin wiejskich (o ile takowi wedle osobnych statutów niepodlegają potwierdzeniu Najwyższemu), przez władzę obwodową lub też w braku tejże, przez władzę krajową.

Wedle dalszej osnowy wyż rzeczonego postanowienia Najwyższego, winni przełożeni gmin, którzy zostaną potwierdzeni, złożyć w ręce władzy potwierdzającej przysięgę tej treści, iż Najjaśniejszemu monarsze swemu, wierności i posłuszeństwa niezłomnie dochowają, jako też obowiązki swe dla dobra gminy sumiennie wypełniać będą.

Bach m. p.

Sprostowania.

W części XI. Nr. 40. §. 5. wiersz 3. zamiast: „mające“ popraw: „mają“
„ „ „ „ „ „ 14. „ 4. po: „1803 r.“ połóż: „ustają“

67.

Verordnung des Ministers des Innern vom 19. März 1852,

wirksam für jene Kronländer, in welchen das provisorische Gemeindegesetz vom 17. März 1849 noch Giltigkeit hat,

die Bestätigung der bis zur Erlassung einer neuen Gemeinde-Ordnung vorfallenden Wahlen der Gemeindevorstände betreffend.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 13. März l. J. zu genehmigen geruht, dass bis zu jenem Zeitpuncte, wo die Gemeindeverhältnisse auf Grundlage der Allerhöchsten Bestimmungen vom 31. December 1851 definitiv geregelt seyn werden, in jenen Gemeinden, für welche das Gemeindegesetz vom 17. März 1849 noch gilt, die Wahlen der Vorstände der Bestätigung der Behörden in der Art zu unterziehen seien, dass die Bestätigung der Vorstände für die Landgemeinden der politischen Bezirksbehörde, jene für die Stadtgemeinden aber (so weit sie nicht, kraft ihrer besonderen Statuten, der Allerhöchsten Genehmigung Seiner Majestät unterliegen) der Kreis-, oder in deren Ermanglung der Landesbehörde übertragen seyn solle.

Nach dem weiteren Inhalte dieser Allerhöchsten Entschliessung haben die Gemeindevorstände aus Anlass ihrer Bestätigung bei der bestätigenden Behörde den Eid dahin abzulegen, dem Landesfürsten treu und gehorsam seyn, und ihre Pflichten gegen die Gemeinden gewissenhaft erfüllen zu wollen.

Bach *m. p.*